

домогнё до тази велика наука, до това велико върю, той тръбва да влъзне въ Божествения свѣтъ, да разбере смисъла на живота. Въ този свѣтъ човѣкъ може да намѣри Великото Начало на живота, да чуе Неговия гласъ, да Го извика и да му се отговори, както майката се отзовава на вика на детето си. Нѣма по-велика радост отъ тази, детето да извика майка си, и тя да му отговори. Нѣма по-велика радост за човѣка отъ тази, да се обѣрне къмъ своя Великъ Баща, и Той да му отговори. Можете ли следъ това да наречете този човѣкъ захласнатъ? — Въ захласването, именно, седи щастието на човѣка. Бедниятъ се радва, когато се захласне въ паритѣ. Голиятъ се радва, когато се захласне предъ витрината на нѣкой магазинъ съ дрехи. Гладниятъ е щастливъ, когато се захласне предъ трапезата, на която е сложено ядене. Ученникът е доволенъ, когато се захласне въ нѣкоя книга. Безъ захласвания животътъ нѣма смисъль. — Ама моятъ животъ е строго опредѣленъ. — Споредъ мене, по-строго опредѣлени величини отъ костите на умрѣлите нѣма. Животътъ е неопределена величина. Съзнанието е неопределена величина. Умътъ, сърцето сѫ също така неопределени величини. Въ неопределениите величини промѣните ставатъ бѣрзо, но тия промѣни се хармониратъ една съ друга.

Като говоря за духовния, за Божествения животъ, съ това не отричамъ земния, но казвамъ, че земниятъ животъ, съ своите противоречия и страдания, може да се осмисли отъ Божествения. При свѣтлината на слънцето всичко се вижда ясно; при лунната свѣтлина нѣщата не се виждатъ ясно. Ето защо, когато влѣзете въ гостилиница съ единъ сребрень левъ, Божественото у васъ ще го превърне въ златенъ и ще се нахраните добре. Какво можете да направите днесъ съ нѣколко книжни, или сребръни лева? — Нищо не можете да направите. Обаче, Божественото въ човѣка е въ сила да превръща нѣщата — отъ неблагородни да ги превръща въ благородни, простите метали да превръща въ злато. Ще кажете, че това сѫ приказки отъ „Хиляда и една ноќ“ и не искате да се занимавате съ тѣхъ. — Не, това сѫ реални нѣща. Човѣкъ може да преброди цѣлата земя безъ петь пари. — Какъ? — Самата земя е пълна съ злато, съ скъпоценни камъни. Може ли при това положение, при такова богатство човѣкъ да умре гладенъ? — Какъ ще намѣримъ това богатство? — Тамъ е изкуството. Който има любовь къмъ Бога, той разполага съ Божестве-